

ת"פ (ירושלים) 7164-11-21 - מדינת ישראל נ' מחמד סמרי

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ גב' איה הלסי, מתמחה
מתביעות ירושלים

נגד

הנאשם

מחמד סמרי
ע"י ב"כ עוה"ד פארס מצטפא
מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

רקע

1. הנאשם שלפניי הורשע ע"פ הודאתו בארבעה תיקים המפורטים בכותרת בביצוע עבירות של **פריצה לבניין שאינו למגורים וביצוע גניבה, גניבת רכב בצוותא**, נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא), **הפרעה לשוטרי (2 עבירות)**, **החזקת סכין, הסגת גבול והיזק לרכוש**.

2. ביום 29.1.2025 הציגו הצדדים הסדר "סגור", והמחלוקת היחידה שנותרה נוגעת לסוגיית הפעלת ההתחייבות. במסגרת תת"ע (ירושלים) 2104-11-19 מיום 14.1.2020 (**גזר הדין הקודם**), הוטל על הנאשם עונש, ובין חלקיו הוטלה התחייבות בסך 5,000 ₪ "להימנע מעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים וזאת למשך שלוש שנים מהיום" (**ההתחייבות**).

3. המאשימה סבורה, כי העבירה של נהיגה ללא רישיון מפעילה את ההתחייבות, והסניגור סבור מנגד, כי בהתחייבות מצוינות עבירות ספציפיות, ונהיגה ללא רישיון אינה אחת מהן, ואף אינה דומה להן במהותה. מעבר לכך, היפנה הסניגור ללשון הפסילה המותנית בגזר הדין הקודם ושאל מה ההבדל בינה לבין ההתחייבות, שכן לא הייתה מחלוקה כי אינה חלה. כמו כן טען כי מדובר בעבירות שונות בתכלית, גם מבחינתן סיווג חומרתן בפקודת התעבורה, והדבר מלמד על כוונת המחוקק. הצדדים היפנו למ"ח 1340/16 **אזברגה נ' מ"י** (מיום 31.7.2016) (**עניין אזברגה**) ובמיוחד לאמור בפסקה כ"ג לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין. כל צד סבר שהדברים שם תומכים בעמדתו.

דין והכרעה בשאלת ההתחייבות

4. ההלכה המחייבת בהקשר זה, שעניינה פרשנות מאסר מותנה, נקבעה בע"פ 49/80 **מסילתי ואח' נ' מ"י**, פ"ד לד(3) 808 (1980). בית המשפט קבע במסגרת **עניין מסילתי**, כי "כידוע, הכלל הוא כי המאסר על-תנאי מופעל שעה שהנאשם עובר בתקופת התנאי עבירה שנקבעה בגזר הדין והוא מורשע בה (סעיף 52(ב) לחוק העונשין). במצב הדברים הטיפוסי עובר הנאשם ומורשע בעבירה הזוהה במספרה לו שפורטה בתנאי. זהו המצב הרגיל אך לא היחיד. הפסיקה הרחיבה את המשמעות הנודעת לסעיף 52(ב) לחוק העונשין, וקבעה כי התנאי מופר אף אם הנאשם לא הועמד כלל לדין בעבירה הזוהה במספרה לעבירת התנאי, אף לא הורשע על-פיה, ובלבד שהעבירה בה הורשע הנאשם למעשה כוללת בחובה, מבחינת יסודותיה, את היסודות הקבועים בעבירות התנאי... הטעם להלכה זו נעוץ במטרה העונשית הניצבת ביסוד המאסר על-תנאי. המחוקק ביקש ליתן לנאשם הזדמנות. התנאי יופעל רק אם הנאשם לא למד לקח, חסר לסורו, ובהתנהגותו הפלילית חזר ועבר את עבירת התנאי. מכאן מתבקשות שתי מסקנות הנוגעות לענייננו: ראשית, **המבחן להפעלת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-ענייני... השאלה היא האם התנהגותו הפלילית של הנאשם... מקיימת את היסודות של עבירת התנאי...** מכאן מתבקשת אף מסקנה שנייה: ההשוואה הראויה אינה בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים. **ההשוואה הראויה היא בין יסודות עבירת התנאי כפי שהם מתקיימים בספר החוקים, לבין היסודות המתקיימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע עליהם, הלכה למעשה" (שם, פסקה 3, ההדגשה שלי).**

5. הלכה זו שרירה וקיימת, והגם שהיא עוסקת במאסר מותנה, היא נכונה להתחייבות, המקיימת את אותו היגיון עונשי.

6. סעיף 10(א) לפקודת התעבורה שעניינו איסור לנהוג בלי רישיון נהיגה, קובע כי "לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון זולת אם פוטר מחובת רישיון נהיגה ובמידה שפוטר". סעיף 62(3) שעניינו נהיגה בשכרות קובע, כי אדם עובר עבירה אם "הוא שיכור בהיותו נוהג רכב, או בהיותו ממונה על הרכב, בדרך או במקום ציבורי". סעיף 64 קובע כי אדם שצרך סמים מסוכנים או אלכוהול בריכוז הגבוה מן המותר ייחשב לשיכור. סעיף 67 שעניינו נהיגה בזמן פסילה קובע כי "מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו, או מי שנוהג בניגוד לתנאים שנוספו ברשיונו כל עוד הם בתקפם, או מי שהודע לו כי נפסל מהחזיק ברשיון רכב וכל עוד הפסילה בתקפה הוא משתמש באותו רכב או מרשה להשתמש בו, או מי שנהג או הרשה לאחר לנהוג ברכב בניגוד להודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות, או שני הענשים כאחד".

7. ניתוח כלל הסעיפים מלמד, כי תכליתו של המחוקק היא למנוע נהיגה מאדם שאינו כשיר לכך - בין אם מעולם לא הוכשר לקבל רישיון, בין אם הוכשר אך איבד את הרישיון מטעם כזה או אחר, ובין אם איבד את כשירותו לנהוג בשל השפעת חומרים משכרים. התכלית היא ברורה כשמש - למנוע סיכון לנהג ולמשתמשי הדרך מנהיגה שאינה מבוססת על כשירות שמעצם הגדרה היא מסוכנת. אני סבור שדברים

אלו עולים בקנה אחד גם עם מסקנת בית המשפט העליון הנכבד **בעניין אזברגה**.
8. לכן, לעבירות המנויות בהתחייבות רציונל זהה לעבירה המפעילה, ולכן יש חובה להפעיל את ההתחייבות.

9. אשר לטענת הסניגור בדבר ההבדל בין הפסילה המותנית להתחייבות בגזר הדין הקודם - דינה להידחות, שכן בניגוד למאסר מותנה או התחייבות, פסילה מותנית ע"פ פקודת התעבורה מנוסחת בכלליות, שכן אלא אם כן בית המשפט סייג זאת, כל עבירה לפי פקודת התעבורה המנויה בתוספות הרלבנטיות יש בה להפעיל את הפסילה - ראו סעיף 36(ג) לפקודה.

גזירת הדין

10. לאחר שנחה דעתי כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים סביר בנסיבות העניין, אכבדו, בין היתר נוכח היעדר עבר פלילי, וכברת הדרך השיקומית שעבר הנאשם כעולה מתסקירי שירות המבחן.

11. לפיכך, מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. עבודות השירות יבוצעו ב"חברה קדישא לעדת הבבלים ירושלים" החל מיום 6.4.2025. במועד זה על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש במשרדי הממונה בבאר שבע עד לשעה 08:00 והוא מוזהר כי הפרת תנאי ההעסקה עלולה להוביל להפקעת העבודות והמרתן במאסר;

ב. 6 חודשי מאסר על-תנאי שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ג. 3 חודשי מאסר על-תנאי שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות עבירות רכוש מסוג עוון, עבירות כלפי שוטרים והחזקת סכין או אגרופן;

ד. מפעיל את ההתחייבות מתת"ע 19-11-2104 בסך 5,000 ₪. זו תשולם כקנס בסכום זהה ב-10 תשלומים החל מיום 1.1.2026 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא תשולם כלל, יאסר הנאשם ל-20 יום;

ה. פיצוי בתיק 7164-11-21 לבעלי המסעדה, בסך 3,000 ₪ - עדי תביעה - הפיצוי ישולם ב-6 תשלומים החל מיום 1.8.2025 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב;

ו. 3 חודשי פסילה בפועל. הפסילה תיכנס לתוקף לאחר קבלת אישור על סיום עבודות השירות ובאחריות הנאשם והסניגור להמציא לבית המשפט אישור על סיום עבודות השירות, ובאותה עת להפקיד את הרישיון. מובהר כי ככל שלא יופקד הרישיון הפסילה תהא בתוקף אף לא תימָנה;

ז. 6 חודשי פסילה על-תנאי מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך שנתיים מהיום, שלא יבצע הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע וכן עבירות לפי פקודת התעבורה;

ח. התחייבות בסך 6,000 ₪ שלא יעבור הנאשם עבירות רכוש מסוג פשע בתוך שנתיים מהיום.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ה, 05 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.